

Verandering van koers Course correction

Vertaald uit de *Christian Science Sentinel*, jaargang 111, nummer 03 & 04

Bekah Charlston

In het tweede jaar van de middelbare school voelde ik me stressed-out en overweldigd. Het leek erop of ik teveel hooi op mijn vork had genomen en ik vreesde dat ik mijn verantwoordelijkheden niet zou kunnen nakomen. Omdat ik een Christian Scientist ben, was het vanzelfsprekend voor me dat ik zou bidden voor deze situatie. Ik wist dat dit de juiste benadering was. Maar ik besloot dat ik geen tijd had om te bidden en schudde het idee van me af.

Toen mijn cijfers voor een bepaald vak echter bleven dalen (een vak waar ik normaal erg goed in was), begreep ik dat er iets moest veranderen. Het was me duidelijk dat de lage cijfers een afspiegeling waren van de wankelende relatie die ik had met de lerares van die klas. Vanaf het begin van het schooljaar waren we het oneens geweest. Mijn vriendin en ik praatten erover hoe vervelend we de structuur van de klas vonden, en tot mijn schande moet ik toegeven dat we soms onbeleefd en ongehoorzaam waren. Ik was constant gefrustreerd met het huiswerk en met mezelf, omdat ik het huiswerk niet begreep.

Op een avond belde mijn lerares naar mijn studentenhuus om met de huismoeder te spreken. Omdat ik op de Principia Upper School zit, een middelbare school voor Christian Scientisten, waren zowel mijn lerares als de huismoeder Christian Scientist. De lerares vertelde haar over onze strijd om elkaar te begrijpen en zei dat ze wilde bidden om de situatie te genezen. Mijn huismoeder was het ermee eens dat gebed een goed idee was en vertelde me later over het telefoongesprek.

Toen ze me vertelde dat de lerares had gebeld, begon ik me meteen te verdedigen en was kwaad. Maar ze kalmeerde mijn frustratie en stelde voor dat ik een Christian Science practitioner om steun zou vragen. Ik begreep de juistheid hiervan en belde een practitioner, die me een paar geestelijke ideeën gaf om over na te denken en ik ging terug naar mijn kamer. Ik deelde mijn kamer met de eerdergenoemde vriendin en voor ik het wist, begonnen we opnieuw de klas te bekritisieren.

Ik wist echter dat klagen over deze toestand niemand zou helpen, dus ging ik de kamer uit en nam het *kwartaalboekje* met de Christian Science bijbellessen met me mee. Ik ging in de studeerkamer zitten en begon te lezen. Ik zocht naar ideeën die me konden helpen en vond de volgende aanhaling in *Wetenschap en Gezondheid*: "Indien de leerling geestelijk vooruitgaat, streeft hij ernaar in te gaan. Hij keert zich voortdurend van de stoffelijke zin af en richt de blik op de onvergankelijke dingen van Geest. Als hij eerlijk is, dan zal het hem van meet af aan ernst zijn en zal hij iedere dag iets in de goede richting vorderen, totdat hij tenslotte zijn loop met vreugde volbrengt" (blz. 21).

Toen ik over deze aanhaling nadacht kreeg ik de inspiratie om hem in mijn eigen woorden toe te passen op de situatie. Het zag er zo uit:

"Als ik geestelijk vooruitga, streef ik ernaar me in te zetten. Ik keer me voortdurend af van de stoffelijke zin (in mijn geval: frustratie, sarcasme en beschuldigingen) en richt de blik op de onvergankelijke dingen van Geest

Voor andere vertalingen in het Nederlands, zie <http://www.spirituality.com/csheraut>

(juiste ideeën, liefde en harmonie). Als ik eerlijk ben, dan zal het mij van meet af aan ernst zijn en zal ik iedere dag iets in de goede richting vorderen, totdat ik tenslotte mijn klas met vreugde volbreng”.

In de weken die volgden, bad ik met deze ideeën en las ik iedere ochtend die aanhaling uit *Wetenschap en Gezondheid*, waarbij ik mijn best deed niet slechts de woorden te herhalen, maar ook te begrijpen wat ze betekenden. Iedere keer als ik dit deed, voelde ik me kalmer en beter voorbereid op de schooldag.

Op een dag na schooltijd was ik gereed om met de lerares te gaan praten over het probleem dat we hadden met de klas. Zij luisterde en zei toen dat ze nooit had geweten hoe ze mijn sarcasme moest interpreteren. En ik realiseerde me dat ik niet de meest aangename persoon was geweest.

Terwijl ik bad over mijn sarcastische neigingen, bestudeerde ik een aantal gedachten over liefde en harmonie uit *Wetenschap en Gezondheid* en de Bijbel. Een daarvan uit *Wetenschap en Gezondheid* was: “De goddelijke Liefde verbetert en bestuurt de mens” (blz. 6). En ook de zin: “De mens is harmonisch, wanneer hij door Ziel wordt bestuurd” (blz. 273). Deze inspirerende mededelingen lieten me zien dat God mijn activiteiten bestuurde en dat ik daarom uitsluitend vriendelijk en liefdevol kon zijn.

Spoedig zei mijn lerares dat ze een duidelijke verbetering in mijn houding had waargenomen. Het werd iedere dag makkelijker om een stap in de goede richting te nemen, en mijn cijfers in de klas begonnen onmiddellijk beter te worden. Ik begon me veel gelukkiger te voelen, en met deze omkeer verdween tevens de drukkende verantwoordelijkheid die ik had gevoeld. Ik besepte dat door te bidden over één probleem er twee waren opgelost! En in de rest van het schooljaar begon ik de lerares zelfs graag te mogen. Dankzij de gebeden en aanmoedigingen van mijn lerares, mijn huismoeder en de Christian Science practitioner, volbracht ik inderdaad “mijn loop met vreugde”.

Deze genezing leerde me nog een belangrijke les. Op het moment dat zich problemen voordoen, wend ik mij nu ogenblikkelijk tot God voor een antwoord, in plaats van ze te laten groeien en me erdoor dwars te laten zitten. Je tot God te wenden om Zijn macht van oneindige harmonie te voelen, heeft zonder meer tot resultaat dat er een juiste oplossing volgt.

Rebecca Charlston woont in St. Louis, Missouri, VS. Als zij vrij is van Principia College brengt ze haar tijd graag thuis door met haar familie.